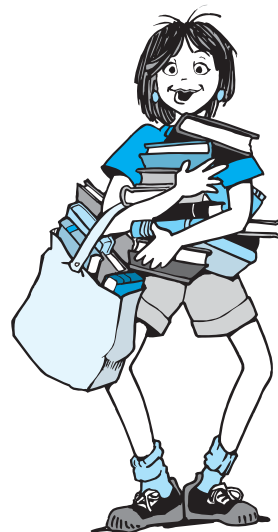

Moj gimnazijski razred

Uopće nije lako ići u drugi razred gimnazije. Predmeta toliko da im ne znaš broj, lektire takve da sve jedna knjiga deblja od druge, a o ljubavnim jadima da i ne govorimo. I onda neka mi netko kaže: “Blago tebi, da je meni opet šesnaest. . .”. Grrr! Srećom, matematika mi ide i jako me zanima. Obožavam rješavati zadatke, pisati kontrolne, ma sve u vezi s matematikom. Tomu vjerojatno dosta doprinosi i moja raska, sitna ženica zaljubljena u školu i svoje perzijske mačke. Ona nam na vrlo živopisan način predaje gradivo, povezujući matematiku, povijest, politiku i ostale naizgled nespojive stvari. Prošle godine je čak povezala Borisa Jeljcina s algebarskim izrazima, eto. Ne pitajte kako, ja to ne znam ponoviti.

Odmah na početku moram skrenuti pažnju i na jednog Joška iz mog razreda. To je onaj plavi što sjedi u predzadnjoj klupi do prozora i koji me posebno živcira. Jako je pametan (tako on misli) i zanimaju ga elektrotehnika i kompjutori, a hvali se da doma uopće ne uči, iako prolazi s pet. Zapravo, znam ga, u duši je običan štreber kao i ja, samo što on, za razliku od mene uglađene, ne zna štreberski bonton pa sjedi negdje iza, umjesto u prvim i drugim klupama. No, u nadi je spas! Zato se ja potajno nadam da će se upristojiti i vratiti se iz odmetništva te

sjesti baš do mene u prvu klupu. I zato nikom drugom ne dam da sjedi sa mnom, ali to je tajna.

No vratimo se na moj gimnazijski razred. Gimnazija ima četiri razreda, pa mi gradivo svrstavamo u prvorazredno, drugorazredno, trećerazredno i četvrtorazredno. Trenutno se u razredu bavimo drugorazrednim gradivom. Moj razred je u biti OK. Može se reći da smo složni, osim kad su se ono već triput naljutili na mene jer sam jedina ostala pisati kontrolni, a cijeli razred se dogovorio da će markirati. Uzalud sam im poslije držala prodike kako treba učiti i učiti – Tvrtko se i dan danas ljuti na mene. Ali nas raska obično sve smiri i pomiri.

E sad, kako je došlo do toga da ja ovdje vama iznosim svoje probleme i zapažanja? Pa ovako. Gledam ja tako onu popularnu seriju “Seks i grad” i vidim kako glavna junakinja Carrie ima svoju kolumnu u jednom američkom časopisu. Pa u Globusu primijetim još neke kolumne, pa od Josipe uzmem Gloriju (ali pod velikim odmorom, pod satom je uvijek Glorija višestruko okupirana, ali ja ionako nisam luda da čitam pod nastavom) i tamo sve vrvi od kolumni. Ispada da svatko tko imalo drži do sebe u ovoj državi ima svoju kolumnu, pa sam i ja odlučila okušati u pisanju. Čak sam nabavila i laptop

iz tatine firme, jer se kolumne pišu isključivo na laptopu. Došla sam tako preko raske do glavnog urednika ovog časopisa i odmah udarila s taktikom:

— Zna li Vi, profesore, da svaki časopis koji *imalo* drži do sebe mora imati neku kolumnu... ?

Profesor me saslušao i odmah pristao, razumije on nove trendove, ali isto tako dobro zna da ja ne mogu bez matematike (čuo je od raske), pa da ću se u svakom broju bar malo osvrnuti i na neku matematičku temu.

Kad sam u razredu objavila da ću pisati kolumnu u *jednom renomiranom stručnom časopisu*, pravili su se kao da ih to baš nije impresioniralo. Hrvatski jal, a što bi drugo bilo?

— *Matematika i škola*, pa tko ti to čita? – pitala je Josipa.

— Paaaa... evo, taj profesor čita.

— Čita jer mora. On je glavni urednik. – okrenuo se Robi prema nama. Nisam ni znala da i on sluša razgovor.

— Čita raska. Čitaju ljudi koji su završili PMF, ne znate vi puno takvih – odmah-nula sam rukom.

— Ma, fućkaš PMF. Naravno, FER je zakon! – ubacio se Joško. Već pogađate na koji fakultet se namjerava upisati.

— Ma, matematika na PMF-u je zakon! Već pogađate na koji fakultet se ja namjeravam upisati.

— FER se nalazi u centru grada, tu su nam odmah i cure s Filozofskog za gledanje, a koga vi na PMF-u možete gledati? Škavadru s Mirogoja?!!

Tu nisam imala što dodati. Naime, ja uopće ne znam gdje se nalazi u Zagrebu matematički fakultet! Kakav propust. Grrr! Jedan nula za Joška. Je li stvarno pokraj Mirogoja? Moram se raspitati. Pa što i ako je; to je podsljemenska zona, elitni kvart. Čisti zrak, mir i tišina, prava atmosfera za učenje i razmišljanje. Baš cool.

Mislim da bi ovo bilo dovoljno za prvi put. A i trebala bih malo ponoviti današnje gradivo iz matematike, konačno smo se primili novog gradiva. Najgori su mi počeci školske godine, ona dosadna ponavljanja iz prethodnog razreda me ubijaju. Ja sam to ionako ponovila preko ljeta. Svako ponavljanje zbog onih zaboravljivih isto kao i svako ispravljanje jedinica loše utječu na moj želudac i od dosade mi otvaraju apetit, pogotovo za kolačima. Ne znam zašto toliko volim kolače. Možda mi podsvjesno liče na geometrijska tijela? Tko zna.

Da mi je znati što sad Joško radi... Sigurno ponavlja gradivo, iako se u školi pravi kao da doma uopće ne uči, kaže da sve zapamti na satu. Znam ja takve. Idem i ja sjesti za knjigu, da mi što ne promakne.

Pozdrav, Vaša štreberica

UPRAVO IZAŠLO IZ TISKA!!

U Elementovoj biblioteci "PLUS" pojavila se napokon i četvrta knjiga, namijenjena nadarenim učenicima petog razreda osnovne škole, bilo za rad u dodatnoj bilo izbornoj nastavi, a knjiga je vrlo pogodna i za samostalan rad učenika. Učiteljica Dubravka Glasnović Gracin svoje pripreme za rad u dodatnoj nastavi s učenicima petog razreda u osnovnoj školi u Samoboru pretočila je u ovu lijepu i korisnu knjigu koju svesrdno preporučujemo. U knjizi je obilje zanimljivih tema koje su potkrijepljene većim brojem pomno odabranih i potpuno riješenih primjera. Tu je i mnoštvo duhovitih i privlačnih zadataka za vježbu i samostalan rad učenika.

Knjigu možete nabaviti u ELEMENTU, Menčetićeva 2, Zagreb, po cijeni od 74 kn.